

Jaciment arqueològic de ca n'Humet

Polinyà

Ubicació

Comarca:	Vallès Occidental
Lloc/Adreça:	Carretera de Sentmenat, entre els carrers de Pablo Picasso i del Pintor Fortuny
Emplaçament	Actualment la parcel·la es troba construïda, a la part central del rectangle delimitat pels carrers del Pintor Casas al nord, el Pintor Joan Miró al sud i el carrer de Guifré el Pelós a l'est
Alçada:	112
Coordenades:	
Latitud:	41.548862019479
Longitud:	2.160853404784
UTM Est (X):	430015
UTM Nord (Y):	4600029

Classificació

Número de fitxa	08167 - 23
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Antic Romà
Estat de conservació	Dolent
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	Inexistent
Observacions protecció:	Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya
Número inventari	3178
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	0202008DG3000S0001ZY

Autoria de la fitxa
Data de registre de la fitxa:

Ainhoa Pancorbo Picó
dj., 17/12/2020 - 11:18

Descripció

L'any 1986, en efectuar rebaixos i remocions de terres per a l'edificació de naus industrials en la zona denominada de Ca n'Humet, va aparèixer, en una de les parcel·les, les restes d'una tomba de *tegula* a doble vessant. La notícia de la troballa es va comunicar, des del Museu de Santa Perpètua de Mogoda, al Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya. Tot i que immediatament es va iniciar una intervenció arqueològica a l'indret, la tomba ja havia estat arrasada per les màquines. En resten per tant, només, algunes fotografies.

El més de desembre d'aquell mateix any, durant la consecució de les obres del polígon industrial, va aparèixer, seccionada, una segona sepultura, orientada, com la primera, en direcció est-oest. Es tractava d'una fossa semicircular sense cap tipus d'aixovar ni restes ceràmiques associades, tan sols les restes òssies dels peus i les túbies i peronés de l'individu inhumat.

Prop de la tomba també es va documentar i excavar, per part de l'arqueòloga Roser Enrich, un taca de cendres de prop de 2 m d'amplada i 6 m de llarg que va proporcionar material ceràmic amfòric (vora Dressel 7/11, Dressel 2/4) i ceràmica comuna de tradició ibèrica, conjunt que va permetre situar les troballes entre la segona meitat del segle I i mitjan segle II d.C.

Aquestes restes van ser interpretades com a corresponents a un hipotètic assentament rural romà, al qual s'hi associarien les dues tombes documentades, possiblement formant part d'una necròpolis. D'altra banda es va poder comprovar que l'assentament tindria continuïtat cap al nord.

(Extret de l'Inventari de Patrimoni Arqueològic)

Bibliografia

ENRICH, Roser. 1990. Les tombes de tègula al Vallès. Un exemple: Ca n'Humet de Dalt (Polinyà). Arrahona III, núm. 6. Sabadell, 1990.

ENRICH, Roser. 1993. Ca n'Humet de Dalt (Polinyà). Anuari d'intervencions arqueològiques de Catalunya. Època Romana. Antiguitat tardana. Campanyes 1982-1989. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Servei d'Arqueologia. Barcelona, 1993.

ENRICH, Roser; CASAS, Teresa. Memòria d'excavació arqueològica Can Humet de Dalt. Polinyà (Vallès Occidental). Memòria núm. 740. Arxiu DGPC. Actualment en línia.

Enllaços d'interès:

[Inventari del Patrimoni Arqueològic de la Generalitat de Catalunya](#)

